

Мета — дати навички побудови і перевірки роботи функціональних схем, навчити користуватися приладами «Логічний аналізатор», «Генератор слів», «Індикатор».

Досвід використання запропонованої методики проведення занять показав, що вона підвищує зацікавленість студентів предметом, вносить до навчального процесу елементи творчості, дає навички використання передових рішень як у комп'ютерній схемотехніці, так і в імітаційному моделюванні, що сприяє підвищенню якості навчального процесу і збільшенню конкурентоспроможності майбутніх фахівців на ринку праці. При цьому реалізуються принципи сучасних економічних освітніх технологій.

Література

1. Дьяков В. П. VisSim + Machead + MATLAB / Визуальное математическое моделирование. — М.: СОЛОН-Пресс, 2004. — 383 с.
2. Карлацук В. И. Электронная лаборатория на IBM PC. Т. 2. Моделирование телекоммуникационных и цифровых систем: 6-е изд., перераб. и дополн. — М.: СОЛОН-ПРЕСС, 2006.
3. Шарпов А. Д., Воеводин С. В., Махоткина А. Я. Имитационное моделирование цифровых логических схем и учебный процесс. Доклад на Второй Международной конференции «Новые информационные технологии в образовании для всех», 29—31 мая 2006, Киев, Украина. — 640 с.
4. Мараховский Л. Ф., Шарпов А. Д., Воеводин С. В., Михно Н. Л. Новые информационные технологии в лабораторном практикуме. Доклад на Первой Международной конференции «Новые информационные технологии в образовании для всех», 21—23 ноября 2007, Киев, Украина.
5. Мараховський Л. Ф., Міхно Н. Л. Структурний автомат. Патент на корисну модель № 25816. 27 серпня 2007 р.

Л. А. Медвідь, канд. пед. наук, доц.,
кафедра педагогіки та психології

КЛАСИФІКАЦІЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Підготовка конкурентоспроможних фахівців — один з провідних напрямів діяльності вищих економічних навчальних закладів України, який включає такий аспект, як упровадження інноваційних педагогічних технологій у вищій економічній освіті.

Дана проблема є однією з пріоритетних проблем наукової педагогіки. Плідно розробляються такі її аспекти: методологічні

(І. М. Дичківська, Г. Б. Корнетов, А. С. Нісімчук, О. С. Падалка, С. О. Сисосва, О. Т. Шпак, Н. Р. Юсуфбекова), аксіологічні (М. С. Бургін, М. В. Кларін), праксіологічні (С. М. Сєдова, А. І. Пригожин), методичні (А. А. Вербицький, А. З. Кіктенко, О. М. Любарська, Н. Г. Опухова, Е. А. Плехонов). Дослідженням співвідношення понять нового у педагогіці з такими характеристиками, як корисне, прогресивне, позитивне, сучасне, передове займаються А. О. Арламов, М. С. Бургін, В. І. Журавльов, В. Загвязинський, Н. Р. Юсуфбекова, А. Ніколс та ін. Свої системи класифікацій нововведень пропонують К. Ангеловські, І. М. Дичківська, О. В. Лоренсов, М. М. Потоашник, О. Г. Хомерики. Розробкою активних методів навчання в економічній освіті займаються О. В. Аксьонова, Г. О. Ковальчук, А. С. Нісімчук, О. С. Падалка, О. Т. Шпак та ін.

Нині нараховується понад 300 визначень поняття «педагогічна технологія». Аналіз різноманітних підходів до визначення поняття «педагогічна технологія» надає можливість запропонувати таку класифікацію інноваційних педагогічних технологій:

1. раціональний спосіб досягнення свідомо сформульованої освітньої (навчальної, виховної) мети (Б. Т. Ліхачов, В. П. Безпалько, І. П. Волков, П. І. Сікорський, М. В. Кларін, І. Я. Лернер, Н. І. Стяглик, М. Вульман, Рада з педагогічної технології Великої Британії);
2. наука (Г. К. Селевко, А. С. Нісімчук, О. С. Падалка, О. Т. Шпак);
3. система знань (А. С. Нісімчук, О. С. Падалка, О. Т. Шпак, В. І. Генєцинський, Ю. І. Турчанінова, В. О. Онищук, Т. С. Назарова, навчальний центр програмованого навчання Великої Британії);
4. педагогічна система (В. П. Безпалько, М. В. Кларін, Д. В. Чернилевський, І. Ф. Прокопенко та В. І. Євдокимов, С. Споулінг, Т. Сакамото);
5. педагогічна діяльність (А. С. Нісімчук, О. С. Падалка, О. Т. Шпак);
6. модель (В. М. Ченців, П. І. Сікорський);
7. системно-діяльнісний підхід до освітнього (навчального) процесу (Н. В. Кузьмін, П. І. Самойленко, ЮНЕСКО);
8. засіб оптимізації і модернізації освітнього процесу (М. В. Кларін, Ф. Янушевич);
9. як процесуальний компонент (складова) освітнього (навчального) процесу (О. Е. Коваленко, М. Чошанов, М. В. Кларін);
10. інтегративний підхід в освіті (Д. Фінн, П. Д. Мітчелл);
11. мистецтво педагога (В. М. Шепель, Н. Ф. Талізін, І. Ф. Прокопенко, В. І. Євдокимов).

Крім того, викладачі-практики, педагоги-новатори, науковці розробляють постійно авторські технології, в яких інколи звертаються і до вищеназваних технологій. Всі вони, як правило, відповідають меті, змісту різнорівневого і різнопрофільного навчання.

Нашу думку, дидактична модель сприяє згідно з поставленою метою моделюванню змісту, форм і методів навчання і забезпечує певну діяльність як викладача, так і студента, створюючи комфортні умови для обох сторін. У реалізації дидактичних моделей велике значення має рівень педагогічної майстерності викладача і готовність студентської молоді до співпраці з викладачем.

Наприклад, у Київському національному економічному університеті імені Вадима Гетьмана автором активно використовуються такі моделі навчання: традиційна (пасивна), активна та інтерактивна на фінансово-економічному факультеті з 2000 року, а також у Центрі післядипломної освіти з 2006 року. Проводиться тренінг «Сучасні технології навчання в економічній освіті», де відбувається обмін досвідом викладачів-економістів щодо використання освітніх моделей та інших інноваційних технологій навчання.

Отже, різні підходи до класифікації інноваційних педагогічних технологій дозволяють педагогам-новаторам постійно їх збагачувати новими знахідками завдяки власним розвідкам.

Впровадження дидактичних моделей у навчально-виховний процес вищих економічних навчальних закладів є контексті Болонських ініціатив сприятиме формуванню особистісної та професійної компетенції майбутніх фахівців завдяки формуванню комунікативних, організаторських, гностичних, проектувальних та дослідницьких умінь.

*Н. В. Мезенцова, асист.,
В. В. Нечипоренко, асист.,
кафедра правового регулювання економіки*

МОДЕЛЮВАННЯ ПРАКТИЧНИХ СИТУАЦІЙ У НАВЧАННІ МАЙБУТНІХ ЮРИСТІВ

За сучасних умов розвитку економіки та суспільства дедалі актуальнішим постає питання забезпеченості різних галузей економіки високо кваліфікованими спеціалістами, здатними синтезувати теоретичні знання та практичні навички з метою розв'я-